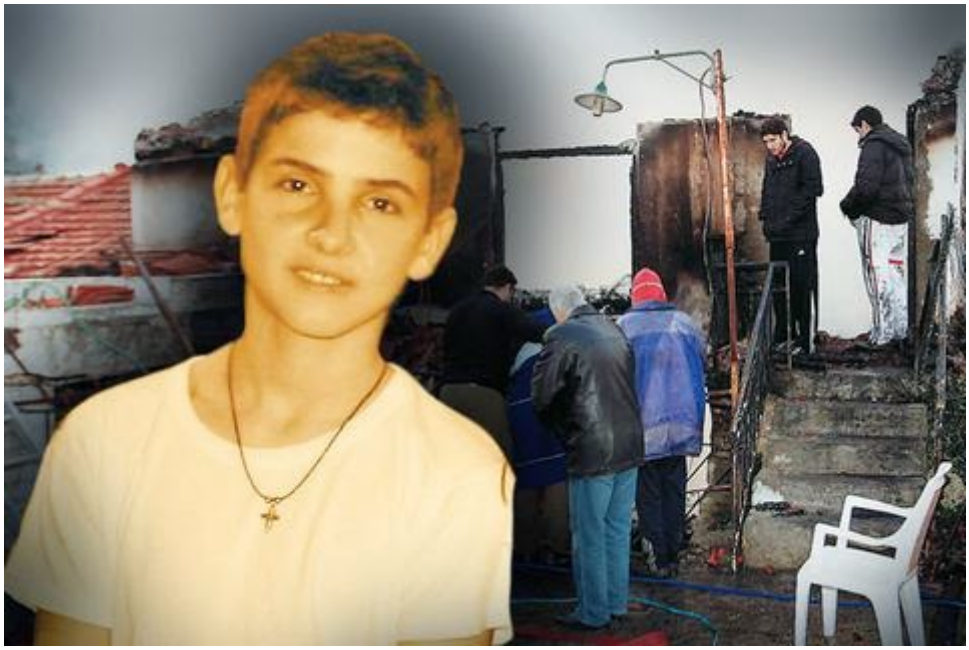
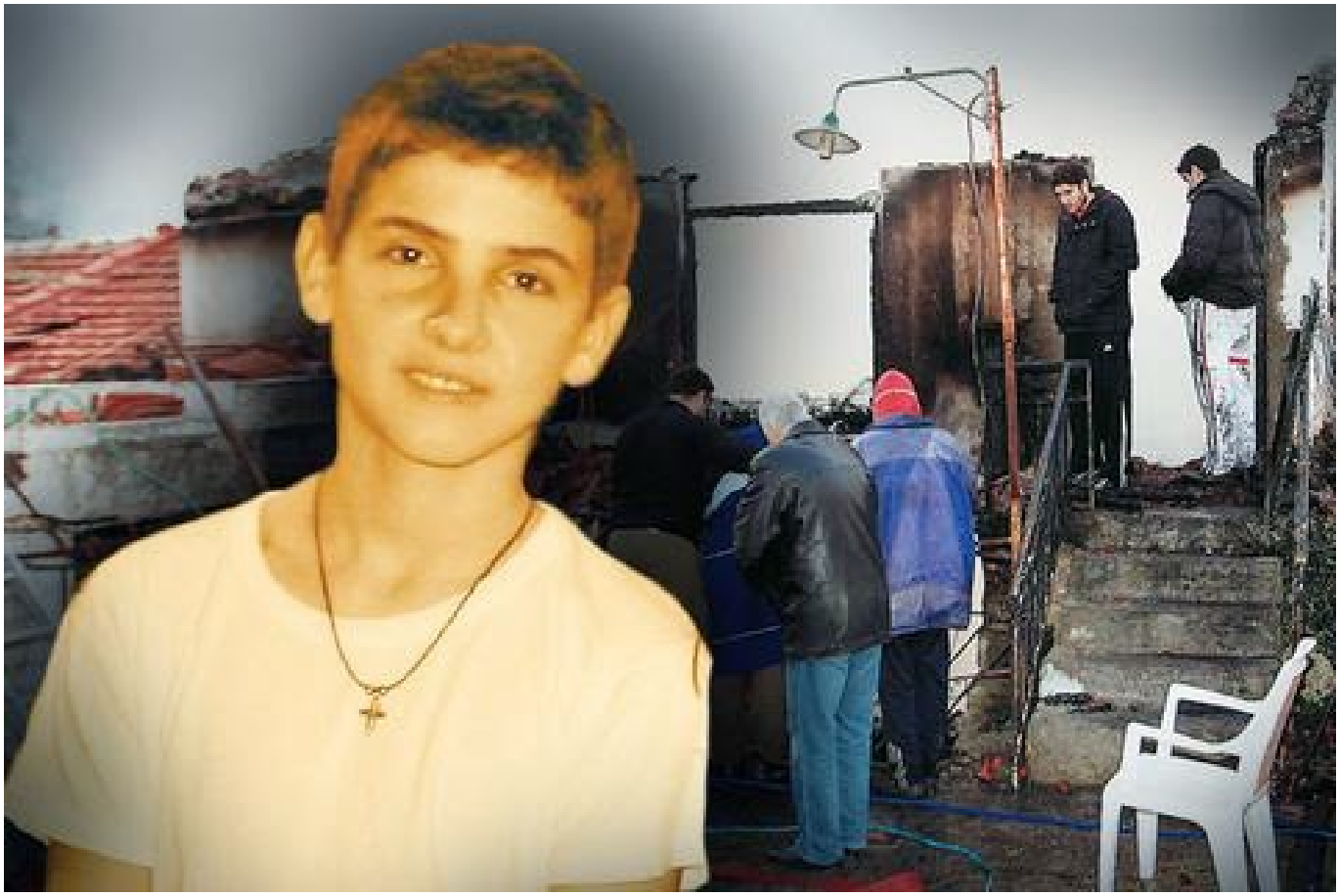
22 Δεκεμβρίου 2014

Το χρυσό παιδί που θυσιάστηκε για τ΄αδέλφια του!

/ Γενικά Θέματα

Για αυτόν τον ήρωα ποιος μιλάει;

Οι φλόγες άγγιζαν λες το Παγγαίο, οι καμπάνες χτυπούσαν και καλούσαν τον κόσμο να σπεύσει για βοήθεια στο σπίτι που καιγόταν. Κι ο Τηλέμαχος με το παιδικό ακόμη κορμάκι, φορώντας μόνο τις παντόφλες του, όρμηξε μέσα στις φλόγες. Κανείς δεν πρόλαβε να τον συγκρατήσει, μόνο ένα ξύλινο δοκάρι που έπεσε από την οροφή της παλιάς διώροφης κατοικίας του έκοψε τη φόρα και το νήμα της ζωής. Λίγο αργότερα μαζί... με τη δική του σορό οι πυροσβέστες ανέσυραν και τις σορούς των αδερφών του, του 5χρονου Ανδρέα και του 9χρονου Γεράσιμου.

Αυτοθυσία

Η Μεσορόπη Καβάλας έχει ντυθεί στα μαύρα, ένα ολόκληρο χωριό θρηνεί και το πανελλήνιο μιλά συγκλονισμένο για την αυτοθυσία του 15χρονου Τηλέμαχου Τσιμιρίκα, που αψήφησε τον κίνδυνο και ρίχτηκε στη μάχη με τις φλόγες για να σώσει τα δυο μικρότερα αδέρφια του. Δυστυχώς, δεν τα κατάφερε...

Η οικογένεια του Γιώργου Τσιμιρίκα, που σπούδασε μαθηματικός και εργάζεται ως υπάλληλος της ΔΕΗ, και της Ειρήνης Αυγερινού, καθηγήτριας Γαλλικών στο 5ο Λύκειο και στο 7ο Γυμνάσιο Καβάλας, έχασε τρία από τα δέκα της παιδιά, σε μια τραγωδία που συγκλόνισε όλη τη χώρα και ενέπνευσε ακόμη και τον ξένο Τύπο να

κάνει αναφορές στην Ελλάδα που ζει τραγωδίες λόγω της οικονομικής δυσπραγίας.

Ο πατέρας των τριών αγοριών, Γιώργος Τσιμιρίκας (κέντρο), προσπαθεί να συνέλθει από το σοκ. Το ίδιο και η μικρή κοινωνία της Μεσορόπης Καβάλας.

Τα ξημερώματα του περασμένου Σαββάτου η διώροφη πατρική κατοικία του Γιώργου Τσιμιρίκα τυλίχθηκε στις φλόγες, πιθανόν από μία ξυλόσομπα που έκαιγε στο ισόγειο.

Τα τέσσερα από τα έξι παιδιά της οικογένειας που διανυκτέρευαν εκεί πρόλαβαν και βγήκαν, μαζί με τους γονείς και τους παππούδες, όλοι από την πίσω πόρτα. Τελευταίος βγήκε ο Τηλέμαχος, αλλά οι στριγκλιές της μητέρας του «τα παιδιά, δεν βγήκαν τα παιδιά», του πάγωσαν το αίμα. Με την ορμή, την τόλμη, ίσως και την αποκοτιά των 15 χρόνων του, όρμησε στο εσωτερικό του σπιτιού, με σκοπό να φτάσει στον δεύτερο όροφο όπου είχαν εγκλωβιστεί τα δύο μικρά αγόρια.

«Ετσι ήταν πάντα ο Τηλέμαχος. Εμπαινε μπροστά για όλους. Ηταν το καλύτερο παιδί της τάξης και του σχολείου, και δεν το λέμε επειδή χάθηκε. Και πριν έναν μήνα, και πέρσι και πρόπερσι το ίδιο λέγαμε».

Η Δήμητρα Κ., φίλη και συμμαθήτρια του Τηλέμαχου στην Γ’ τάξη του 6ου Γυμνάσιου Καβάλας, τον αποχαιρέτησε με μία συγκινητική ανάρτηση στο Facebook, η οποία μέσα σε μία ώρα μετρούσε 86 «likes» και 120 σχόλια.

«Είσαι ένας άγγελος πλέον. Σε αγαπάμε», «Α, ρε Τηλέμαχε. Είσαι ο ήρωάς μας. Σε αγαπάμε πολύ. Καλό σου ταξίδι», «Δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ», έγραψαν ο Νίκος, ο

Ανδρέας, ο Πάνος και οι άλλοι κολλητοί του. Οι φίλοι του που μάλωναν στην αρχή κάθε χρονιάς ποιος θα καθίσει δίπλα του, πίσω και μπροστά του, γιατί ο Τηλέμαχος ήταν πάντα διαβασμένος και τους άφηνε να... κλέβουν στα διαγωνίσματα, δεν θέλουν να πιστέψουν ότι χάθηκε και δεν θα τον ξαναδούν.

Καμάρι για το σχολείο

«Την πρώτη φορά που ζήτησα κάποιον να πει την προσευχή, εκείνος ήρθε πρόθυμος. Τον ρώτησα πώς τον λένε και όταν απάντησε ”Τηλέμαχος”, του είπα ”Τηλέμαχος εσύ, Θεμιστοκλής εγώ, θα τα πάμε πολύ καλά οι δυο μας”. Και πράγματι, ήταν ένα παιδί για το οποίο καμάρωνε το σχολείο μας», λέει συγκινημένος στο «Εθνος της Κυριακής», ο διευθυντής του 6ου Γυμνασίου Καβάλας, Θέμης Μισιρλίδης. Τις τρεις πρώτες μέρες της εβδομάδας η σημαία κυμάτιζε μεσίστια στο γυμνάσιο, που βρίσκεται στην περιοχή του νέου νοσοκομείου και οι καθηγητές μίλησαν στα παιδιά για τη θυσία του Τηλέμαχου και το μήνυμά της.

Αντίστοιχη ήταν η εικόνα και στο 24ο Δημοτικό Σχολείο Καβάλας, όπου φοιτούσαν ο Ανδρέας και ο Γεράσιμος. Μάλιστα τη Δευτέρα όλοι οι μαθητές παρακολούθησαν τρισάγιο στη μνήμη των παιδιών, στην εκκλησία της Αγίας Φωτεινής και οι δάσκαλοι μίλησαν για τα δύο αγγελούδια που χάθηκαν τόσο πρόωρα.

Την Πέμπτη μια αντιπροσωπεία συμμαθητών του Τηλέμαχου με τη συνοδεία καθηγητών πήγαν στη Μεσορόπη, άφησαν λίγα λουλούδια, μηνύματα, παιχνίδια και προσευχήθηκαν για τον Τηλέμαχο και τα αδέρφια του.

Οι μαθητές έκαναν πρόταση στον διευθυντή να πάρει το σχολείο το όνομα του αδικοχαμένου συμμαθητή τους, ενώ οι εκπαιδευτικοί θα εισηγηθούν στη σχολική επιτροπή να γίνεται μια εκδήλωση κάθε χρόνο στη μνήμη του και να συνοδεύεται από έναν διαγωνισμό.

Αριστούχος

Είτε μαθηματικών, στα οποία ήταν αριστούχος, είτε ιστορίας στην οποία επίσης διέπρεπε, αλλά και μουσικής αφού έπαιζε εξαιρετικά πιάνο ή ακόμη και αγγλικών που τα μιλούσε σαν να ήταν η μητρική του γλώσσα. Γιατί ο Τηλέμαχος ήταν άριστος σε όλα και έβγαζε γενικό βαθμό κοντά στο 20.

«Ηταν ένα ευφυέστατο και χαρισματικό παιδί. Πρώτο σε όλα και πρόθυμο σε όλα». Ο θείος του, Αβραάμ Τσιμιρίκας, ιερέας στον ναό Τιμίου Προδρόμου στη Μεσορόπη, βουρκώνει όταν μιλά για τον 15χρονο, για τα τρία ανίψια του που θάφτηκαν μαζί, πλάι πλάι.

Στο σπίτι του φιλοξενεί αυτές τις μέρες τον Αθανάσιο και την Παρασκευή Τσιμιρίκα, του παππούδες της οικογένειας, συνταξιούχους εκπαιδευτικούς με λατρεία για όλα τα παιδιά. Οι γονείς δεν επέστρεψαν ακόμη στις δουλειές τους. Η μητέρα, Ειρήνη Αυγερινού, βρίσκεται σε άδεια μέχρι τις γιορτές των Χριστουγέννων και περνά τις περισσότερες μέρες στη Μεσορόπη, στον τάφο των

παιδιών της. Ο πατέρας προσπαθεί να συνέλθει από το σοκ και αναζητά παρηγοριά στα άλλα του παιδιά. Η 23χρονη Παρασκευή, άνεργη νηπιαγωγός, φροντίζει τα μικρότερα, την 8χρονη Μαρίνα και τη 10χρονη Θέκλα. Η 22χρονη Καλλιόπη επέστρεψε στις σπουδές της στην Ιατρική Θεσσαλονίκης και ο 19χρονος Θανάσης με την 21χρονη Κωνσταντίνα στην Αλεξανδρούπολη, όπου σπουδάζουν στην Παιδαγωγική Σχολή, ενώ στα μαθήματά της βρίσκει καταφύγιο η Χριστίνα, που φέτος τελειώνει το λύκειο.
Στα χέρια τους έφτασε μέσω του σχολείου η επιστολή που έστειλαν οι μαθητές της Γ’ τάξης του 3ου Γυμνασίου Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης.

«Πιστεύουμε πως όποιο κι αν ήταν το αποτέλεσμα, όσο θρήνο και να προκάλεσε η κίνησή σου αυτή, ήταν μια κίνηση άξια θαυμασμού, μια κίνηση που κρύβει τεράστιο θάρρος, τεράστια αγάπη, τεράστια ανθρωπιά…
Κλείνοντας πρέπει να πούμε ένα ευχαριστώ σε σένα, ένα ευχαριστώ στους ανθρώπους σαν κι εσένα, που μας κάνουν να έχουμε ακόμα ελπίδες, να πιστεύουμε πως τα όνειρά μας μπορούν να γίνουν πραγματικότητα και κυρίως πως αξίζει να προσπαθήσουμε να τα πραγματοποιήσουμε», έγραψαν οι 15χρονοι μαθητές.
«Μέσα σε μια στιγμή η ζωή τους ανατράπηκε. Πρέπει να βρουν τη δύναμη να προχωρήσουν μπροστά. Να μην ξεχάσουν, αλλά να σηκώσουν το κεφάλι τους και να τραβήξουν τον δρόμο τους. Η ζωή θέλει δύναμη, θάρρος, αγώνα», λέει ο π. Αβραάμ, που δύσκολα συγκρατεί τα δάκρυά του.
Αγνωστα τα αίτια της φωτιάς
Η καταστροφή του σπιτιού δυσκολεύει τις έρευνες
Η προανάκριση για τα αίτια της μεγάλης φωτιάς συνεχίζεται, ωστόσο, σύμφωνα με την πυροσβεστική υπηρεσία, δύσκολα θα βρεθεί άκρη, καθώς η διώροφη κατοικία καταστράφηκε ολοσχερώς. Οι ενδείξεις οδηγούν είτε σε σπίθα που ξέφυγε από την ξυλόσομπα, η οποία έκαιγε στο ισόγειο, είτε σε βραχυκύκλωμα. Η κατοικία ήταν παλιά και μεγάλο μέρος της ήταν ξύλινο, έτσι η πυρκαγιά πήρε γρήγορα δραματικές διαστάσεις και είχε εφιαλτική κατάληξη, με τρεις αθώες ψυχές να έχουν απανθρακωθεί.
Σύμφωνα με τις καταθέσεις, πρώτοι ξύπνησαν οι παππούδες που ένιωσαν αφύσικη ζέστη στο σπίτι. Πήραν γρήγορα κουβάδες και λεκάνες με νερό και προσπαθούσαν να σβήσουν την πυρκαγιά. Μαζί τους βγήκαν από την πίσω πόρτα οι γονείς και τα τέσσερα παιδιά. Οταν διαπίστωσαν ότι ο Ανδρέας και ο Γεράσιμος έλειπαν, ο πατέρας επιχείρησε να μπει ξανά στο σπίτι, αλλά οι πυκνοί καπνοί τον εμπόδισαν. Τότε ήταν που έτρεξε σαν σίφουνας ο Τηλέμαχος και έπεσε -κυριολεκτικά- στη φωτιά. «Το μόνο παρήγορο ήταν πως έχασε αμέσως τις αισθήσεις του και έπεσε κάτω. Ετσι δεν κατάλαβε τίποτε από το ταξίδι προς τον ουρανό. Και είναι μακρύ αυτό το ταξίδι, γιατί είναι μεγάλη τιμή να γίνεσαι άγγελος». Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο φιλοσοφεί τον θάνατο του μικρού Τηλέμαχου ο ιερέας θείος του.

ΜΑΡΙΑ ΡΙΤΖΑΛΕΟΥ (ethnos.gr) indobserver.blogspot.gr

Πηγή: hellasnews-agency.blogspot.gr